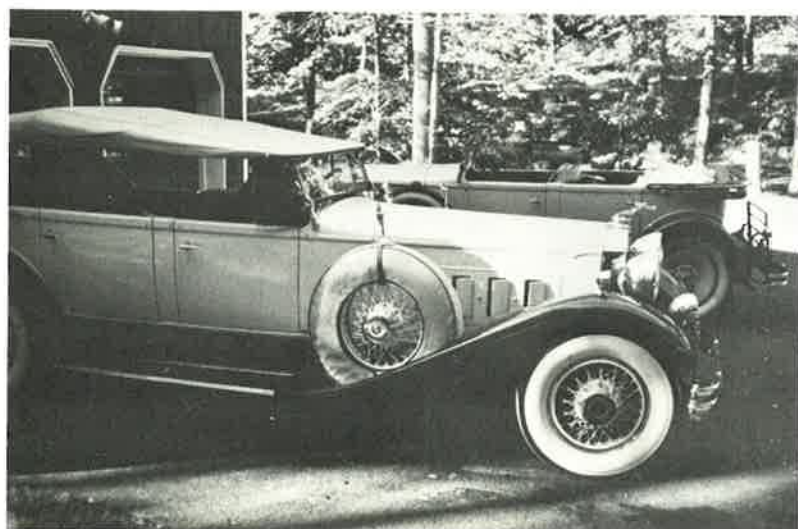
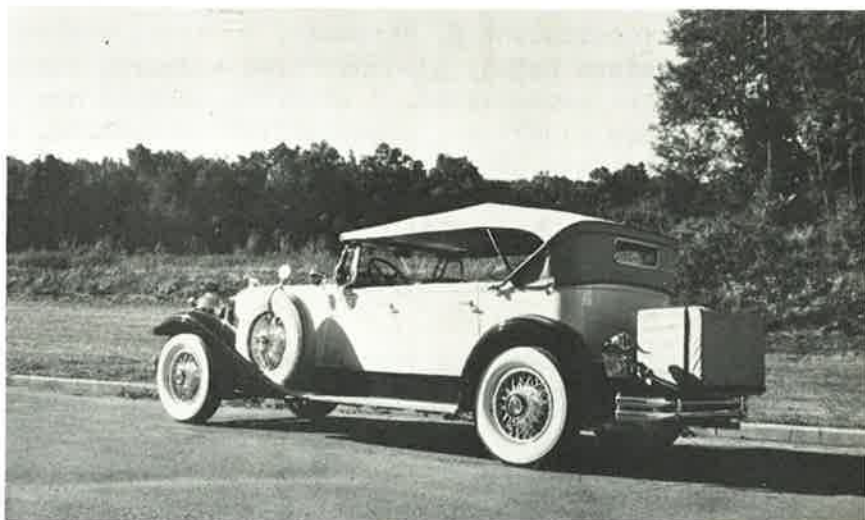

Danmark - Finland - Norge - Sverige

Att vi, många nordiska Packard-ägare, får hem diverse delar m m från USA - och att det är vår vän, Ole Bök, som ordnar det, vet vi med tacksamhet. Men i "distributionskedjan" finns ännu en Packardentusiast - William S. Hirsch - Oles vän och medhjälpare i letandet, packandet, hemsändandet m m.

Får vi här presentera Bill Hirsch med en av sina fina Packards, en 1930, 745 Super 8 Sport Phaeton. Vagnen är vit med mörkgröna skärmar, vita hjul och mörkgrön randning.

Förutom denna fantastiska vagn har Bill ytterligare:

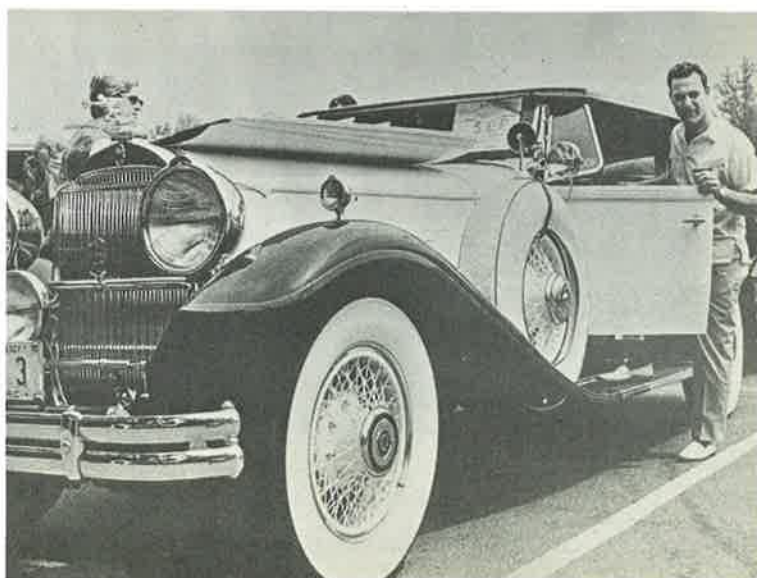
1930, 733 Sport Phaeton	(Std 8)
1930, 740 Sedan	(Custom 8)
1934, 1103 Sedan	(Super 8)
1935, 1207 Conv. Victoria	(V 12)

Det är en del som sett om sitt hus...

PS

Bill är gift med en svensk flicka - Berit från Borås!

DS

SANNSAGA AV ØISTEIN....

Som ett eksempel på en helt vanlig Packard 6:as öden under drygt trettio år återger vi här delar av ett brev, som vännen Øistein Bertheau i Oslo skrev efter övertagandet av sin fars gamla vagn hösten 1970.

Kjære Harald,

Oslo, 16 oktober 1971

Ad Packard.

Min far, importagent Ø. Bertheau, f. 1893, kjøpte i 1938 om høsten en Packard Six firedørers Sedan, gjennom firma Kolberg, Caspary & Co, der ingeniør Halvor Haneborg var verksmester. I innbytte leverte han sin første bil, en Terraplane fra 1936 med elektrisk, preselektivt gearskifte, som han merkelig nok aldri hadde hatt trouble med. Packarden var ikke helt ny, den var kjøpt i slutten av 1937 eller begynnelsen av 1938 av lege Cato Aall, et ikke helt ukjent navn, som ville ha den nye modell med gearskifte på rattet. Såvidt jeg vet kostet modellen dengang 9.900 kr.

Far hadde hatt sertifikat omkring 1917 og kjørte dengangen, mens han var kontorsjef

Fars Packard 1600 Touring Sedan 1938

....ute i frihet.

i det davarende Statens Pro-
vianteringsdirektorat, en del
biler tilhørende Staten, saer-
lig en elektrisk coupé og en
svaer åpen Cadillac. Men han
lot sertifikatet forfalle og
kjøpte altså ikke egen bil før
i 1936.

Da krigen kom til Norge, ble
Packarden rekvirert av Det
Sivile Luftvern, datidens
Sivilforsvar. De hadde den et
par måneder og behandlet etter
fars mening ikke bilen pent.
Men vi fikk den igjen og den
ble satt i garasjen. Der ble
den stående hele krigen. Som
du kanskje ikke vet foretok
tyskerne under okkupasjonen
en utstrakt rekvirering av
norske privatbiler. Vi mener
at vår bil fikk stå i fred
fordi det av registrene gikk
fram at den var rekvirert,
altså av Sivile Luftvern. Men
det kom likevel en tysker en
gang og forhørte seg om bilen
og mor gjorde seg naiv og sa
at kjære, den er da rekvi-
rert.

Etter krigen ble Packarden
tatt frem igjen og far opp-
nådde kjøretillatelse fordi han
skulle drive opplysningsvirk-
somhet for husdyrholdere. Så
uansett hvilket oppdrag bilen
var ute, kinobesøk, badetur
eller ren turkjøring, så lå
det en mappe i den med opp-
lysningsstoff for husdyrholdere.

Den var på mange Sverigeturer, ofte i Danmark og har også vært i Belgia og i England.

Min alle første bilkjøring fant så vidt sted i Terraplanen, men skikkelig kjøring på egen hånd ble det først i Packarden. Sertifikat fikk jeg først i 1946 eller kanskje så sent som 1947, det var vanskelig med kjøretillatelse og bensin, som du vil ha forstått. Men det er i hvert fall på denne bilen jeg begynte å kjøre og også min davaerende forlovede prøvde seg, men fant den noe stor. Jeg var jo ung den gangen og kjørte litt fort av og til. Særlig minneverdig var en hjemtur fra det første eller andre Gardermo-racet, da jeg hang meg på en helt ny Cadillac cabriolet (visstnok eid og kjørt av en skipsreder Herlofson) og sammen med denne bedrev nokså entreprenant forbikjøring og hurtigkjøring og faktisk holdt følge fra Gardemoen til Vinderen.

Men alderen satte sine spor og selv om jeg fortalte far at han ved å investere i en virkelig renovasjon av Packarden ville få en meget god bil igjen, foretrakk far ca. 1956 å bytte den inn i en par år gammel De Soto, av minste type. Denne kom fra Tyskland og det måtte såkalt "B-lisens" til for å få den, dvs. man måtte selv skaffe fremmed valuta og far brukte noen "innefrosne" rupees til formålet.

Importøren solgte naturligvis bilen videre, men av en eller annen grunn fikk far vite at det var til en Elgesem på Grefsen. I mange år har jeg spekulert på om jeg ikke burde se og prøve å få tak i denne bilen igjen og alt for ca. tre år siden begynte jeg etterforskningen. Elgesem var ganske riktig en bror av min studiekamerat, statsadvokat Elg Elgesem og gjennom ham fikk jeg vite at hans bror Cato (den eneste Packard i verden som to ganger har vært eid av folk med fornavnet Cato?) hadde solgt bilen til tømmermann Hans Solvang, også Grefsen. Og Solvang fikk jeg tak i, jo da han hadde solgt Packarden til Arne Warberg, som var fra Ål i Hallingdal men nå hadde flyttet til Fagernes i Valdres. Jeg fikk også rede på Warbergs tlf. nr. og skrev alt ned på en lapp. Så mistet jeg lappen.

Men jeg fant igjen lappen og tenkte at nå måtte jeg gjøre noe. Det ble med at jeg ringte til Warberg - jo han hadde bilen stående i Ål, men den var ikke i bruk lenger. I denne omgang gjorde jeg ikke mer. Norsk Veteranvogn Klubb godkjenner jo ikke slike biler, det var jo bare en Sedan, hadde ikke mer enn 6 sylindre og biler hadde jeg mer enn nok av. Så gikk det et par år og bilen ble jo enda eldre og klubbens policy forandret seg litt. Nå eller aldri, jeg ringte til Warberg i september og avtalte møte i Ål. Der sto bilen, men akk o ve, vandalene hadde vært der, i sommer! - og slått i stykker alle vindusrutene og ellers knertet litt her og der. Men det kunne vært verre, meget verre, og Warberg forarte meg bilen aldeles gratis. En snill nabo lovte meg at jeg skulle få låne hans Land Rover og 14 dager senere utrustet jeg min smule Renault 4 med meget utstyr og en behjerttet venn og dro opp og fikk satt bilen på toget. Nå står den i min garasje.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

DETTA HÄNDE I NORGE - 1970!

I september gjorde Alice och jag en fullständigt underbar resa med bil (tyvärr ej Packard) upp genom Norge till Narvik och vidare upp runt treriksgränsen och ner genom Finland till Haparanda.

Resan var otrolig på många sätt. En underbar natur i de mest fantastiska höstfärger - ett varmt och klart väder - vägar i Nordnorge som var betydligt bättre än sitt gamla rykte - inte mycket trafik (eller turister) - vänliga människor och följande otroliga men sanna historia.

På min bruksbil har jag ett litet märke som visar medlemskap i Packard International Motor Car Club. Vid tankning i Narvik såg servicemannen märket och kommenterade: "Packard ja, de bogserade förbi en här igår - en stor, lång en ..."

Naturligtvis väcktes nyfikenheten bums. Efter en stunds samtal fick jag klart för

mig att det var en 7-sitsig Limousine av efterkrigsmodell som tidigare gått som direktionsvagn vid LKAB i Stockholm och senare i Narvik. För några år sedan byttes den ut hos en bilfirma i staden och där blev den stående, osåld!

Dagen innan vårt besök bogserades den till en lekplats för vidare öden.

När tankningen var avklarad och packard-samtalet slut, körde jag till lekplatsen och där stod hon med barn och allt! En 8-cylindrig Clipper Limousine från 1947. Vagnen verkade vara praktiskt taget komplett och riktigt fin - då, i september 1970... Idag vet jag ej.

Harald Jonsson

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

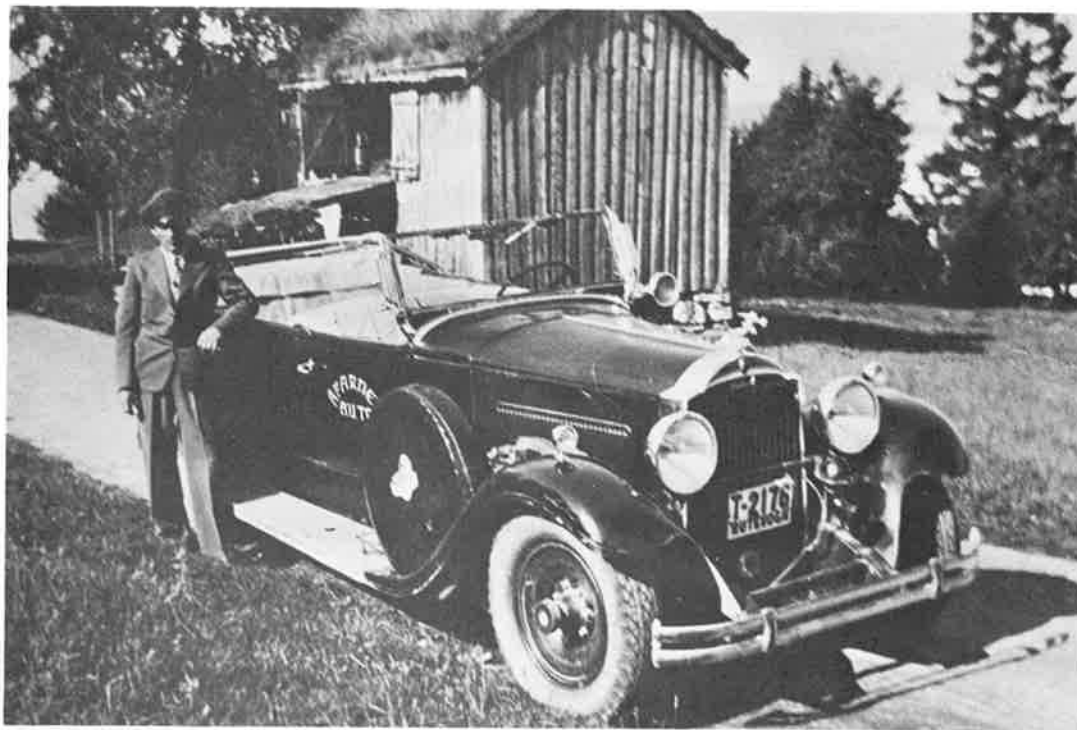
Som ett å propos till ovanstående visar vi här en vagn av samma typ. Den ägs och brukas sedan många år tillbaka av vår Oslo-medlem, Henrik Lundh. Vid ett sammanträffande för några veckor sedan berättade Henrik på ett synnerligen charmerande sätt om sin vagns många förtjänster. Att vännen Henrik är glad i sin Packard, det råder inget tvivel om!

"Jag liker store biler" sa Henrik Lundh, och det kan man gott förstå!

Ännu mera norskt!

PACKARD 833 TOURING 1931

Den här härliga öppna vagnen ägs av Øyvind Ofstad i Trondheim. Bilden är tagen straxt före eller möjligen straxt efter kriget. Som synes på nummerskylten gjorde den då tjänst som "rutevogn". Enligt Øyvind gick bilen som "rutebil og drosje" mellan åren 1935 och 1957 och det var inte ovanligt att den fraktade 9 - 10 personer med bagage. Av tillbehörsutrustning finns både ruta för baksätesspassagerarna och original värmeapparat.

Øyvind håller för närvarande på att renovera - det kan hända att han är klar för premiärtur till pingsten 1973 - skriver han själv. Lycka till!

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

TVÅ NORSKA PACKARDS SKALL BYTA ÄGARE!

Det är för närvarande två Packards till salu i Norge. De äro:

1926, 6 cyl. 333 Touring i ett mycket gott originalskick. Vagnen är levererad ny i England, den är därför högerstyrd och försedd med bl a Lucas strålkastare och parkeringsljus. Ägaren önskar 35.000:- Nkr.

1934, 8 cyl. 1101 Club Sedan. Renovering påbörjad men mycket jobb återstår. Pris 10.000:- Nkr.

Intresserade får fler upplysningar genom:

Øistein Bertheau, Borgenveien 41, OSLO 3 tel 02/14 10 01

Harald Jonsson, Torlunda, 150 30 MARIEFRED tel 0159/200 90

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

VEM BEHÖVER DEN BÄTTRE HÄLFTEN AV EN PACKARD SIX FRÅN CIRKA 1927 ?

Jag har länge ägt det mesta av mekaniken från en sådan vagn: kylare, motor, växellåda och bakaxel. Nu börjar jag få förvaringsproblem. Finns det någon här i Norden som vill överta det hela? Jag vill gärna ha cirka 1.250:- Skr för alltihopa.

Ove Haak, Klövervägen 14, 161 36 BROMMA. tel hem 08/80 11 85 arb. 08/52 05 50.

Berlingske Tidende

fredag 19 maj 1972

Fornem Packard fundet i ølkaelder

Fotografen følte sig som en konge – og det kunne han roligt gøre, for den Packard 1949 vi kørte i, er en søster til den bil, kong Frederik foretrak som sit private køretøj i tre år, før han begyndte på Bentley-rækken.

Kongens Packard er siden forsvundet og det samme var den anden af de kun to fornemme vogne, som kom her til landet. Ad snørklede veje er den nu dukket frem fra den ølkaelder, hvor den har stået gemt og glemt i 20 år. Måske har duften i ølkaelderens vaeret sund for Packard'en, der er med på listen over bilhistoriens 25 virkelige klassikere, måske er det blot heldig tilfældigheder – i hvert fald er den dukket frem fra glemslen i usaedvanlig fin stand.

Så fin, at den københavnske kunstmaler P. Ingemann Nielsen, 63, i mandags klokken 9.07 kunne ånde lykkeligt og lettet op: biltilsynet i Holbæk havde godkendt hans Packard.

Nu optager den godt og vel halvanden parkeringsplads nedenfor hans hjem ved Marmorkirken i Frederiksgade – et par hundrede meter fra Amalienborg, hvor dens søster med det klassiske nummer "Krone 461" for godt en snes år siden udgjorde et lige så stolt syn.

Og P. Ingemann Nielsen – kendt isaer for sine Grønlandsbilleder og landskabsbilleder fra Odsherred – kan gå i gang med at tilkøre den. På trods af sine mange år på bagsmækken er Packard'en nemlig endnu ikke tilkørt – den skal have 10.000 kilometer for hver af sine otte skinnende cylindre, og den havde kun kørt 72.000, da den blev opstaldet i ølkaelderens.

Der er således langt igen til motoren skulle begynde at give problemer – fabrikken garanterede i sin tid, at den ville kunne køre 600.000 kilometer...

Packard'en kom til Danmark i 1949, da dens ejer, en dansk-amerikansk mangemillionær,

skulle på Europaturné. Da han skulle tilbage til Staterne, efterlod han den hos sin bror, indehaveren af Nr. Asmindrup Bryggeri i Odsherred. Det var noget af en gestus, for bilen kostede 136.000 kroner - dengang et formidabelt beløb.

20 år efter mødtes brygger Niels H. J. Tafdrup til en venskabelig dyst med tilknytning til hans fag med tegneren Bubi Iversen, som gik af med sejren. Taberen skulle give den anden en gave, og bryggeren valgte at forære Bubi Iversen den gamle Packard. Nu stod den et halvt års tid hos ham, da P. Ingemann Nielsen kom på besøg og tabte sit hjerte til vidunderet. - Du kan få den for et af dine billeder, sagde Bubi Iversen, og så var den handel i orden.

I løbet af det næste år måtte Ingemann Nielsen af med adskillige billeder for at få sat vognen i synbar stand. Dørlåse blev opstøvet på en ophugningsplads i West Virginia, daek blev fundet nederst i lagerkælderen hos en daekforhandler i New York, støddaempere blev specialfremstillet på en støddaemperfabrik i Søborg, hvis ejer af interesse for sagen afbrød den normale produktion. Og så videre. Skulle alt være betalt i rede penge, havde det drejet sig om et kæmpebeløb.

Men nu står den altså klar til sin anden jomfru-kørsel. Det bliver en pinsetur til Stockholm, hvor den bliver aeresgæst ved Nordic Packard Owners Clubs årlige sammenkomst.

Ingemann Nielsen har endnu lidt besvær med det særprægede gear. Under Berlingskes prøvekørsel gik han i stå midt på Bredgade, og vi dukkede os uvilkarligt for den regn af skaeldsord, der var at vente fra de øvrige trafikanter. Men alle smilede. Hvem kan blive sur på så skøn en fremtoning?

tom.

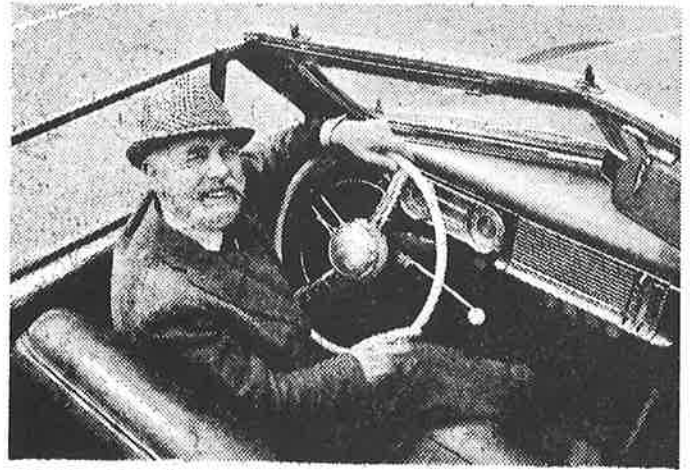
KOMMENTAR: Ja, det var Berlingske Tidende. Tyvärr visade sig inte Packarden på Torlunda - men väl hela den trevliga familjen Ingemann Nielsen! Trots Berlingske Tidendes försäkningar om motorn skedde just ett motorhaveri invid sjön Vättern på vägen upp genom Sverige. Bilen lämnades i förvar på en tankstation i väntan på återtransport till Danmark med bärgningsbil och en taxi fick körning de c:a 300 km till Torlunda. De' e vikingar de'....

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

I brev av den 26/10 från Georg Christiansen i København uppmanas vi att intaga följande inlägg i nästa bulletin (denna):

"Pingsträffen var en Tolver för Alice och Harald Jonsson. Tilretteläggningen var superb, det samma kan siges om hele arrangementet. Endast 2 forhold var imod Irenes öppna 733 Packard Convertible Coupé: A/ Vejret var rigelig fugtigt hele vägen från Syddanmark til Mariefred och retur - vi körte alle 5 utan att slå kalechen upp hela distancen! - håbende på sol. B/ De svenska hastighedsbegränsningar med 90 km/t på landsväg och 110 km/t på autobane var för lave för en Packard! Tacker i alle fall för en stor Packard-oplevelse."

Packard'ens instrumentbræt er et orgie af kontakter og dippedutter. Vinduer, kaleche og antenne dirigeres op og ned elektrisk. P. Ingemann Nielsen er ved at vænne sig til vidunderet.

Lars Stenberg i Torshälla, Sverige, har i dagarna övertagit den 1701 Touring Sedan med sidomonterade reserver, som en del klubbmedlemmar såg i logen på Torlunda i pingstas. Någon snabbrenovering blir det nog inte, men känner vi Lasse rätt så blir vagnen NY en gång till.

En systervagn till Lasses finns hos Tore Aulin, Broby gård i Hölö, bara några mil från Torshälla. Tore har haft vagnen stående i flera år efter att tidigare använt den som bruksfordon i några år. Nu genomgår den emellertid en ordentlig översyn för att åter komma ut på vägen - kanske till våren.

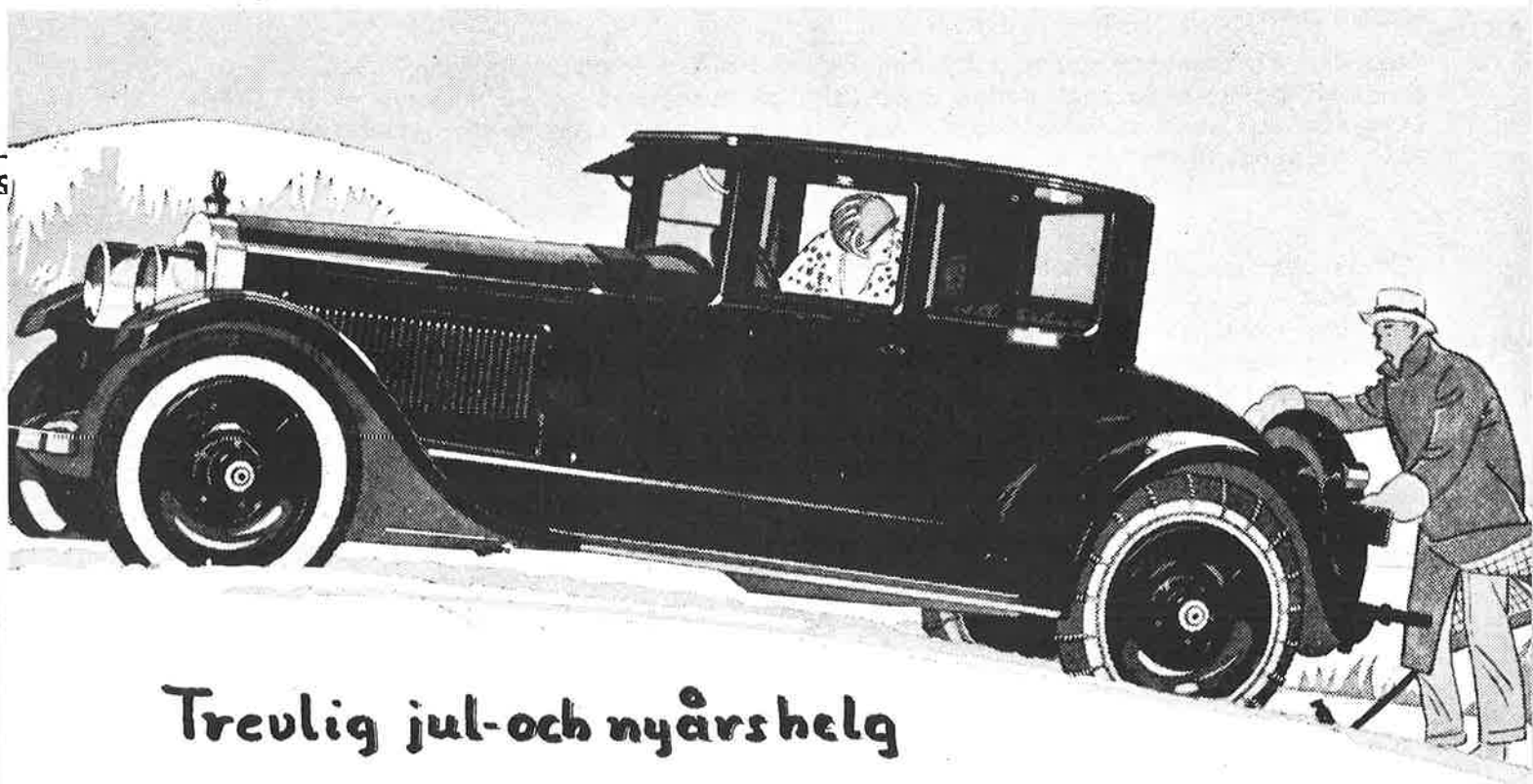
En ny bekantskap har vi gjort i Yngve Johansson i Kalmar, som överraskade med att äga en 1934 års 1102. Vagnen har efter en mindre ombyggnad tjänstgjort som brandbil i Småland, tills den för några år sedan övertogs av Yngve. Nu är den i mångt och mycket återställd till sitt ursprungsskick och nybesiktigad.

Vår nya medlem, Leena Yrjölä i Helsingfors, är verkligen en liten flicka med en riktigt stor bil - en 1938 års 12-cylindrig 1608 Touring Limousine! Den har nyligen hemförts från Åland (!) och skall nu renoveras - och det lär behövas. Den har tidigare under många år ägts av Marskalk Mannerheim!

TILL SIST...

... en påminnelse till er som ännu inte betalt medlemsavgiften - GÖR DET NU ! Tyvärr går det inte att få tryckt bulletiner m m gratis och så vill postverket ha porto...

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Trevlig jul-och nyårshelg

och en härlig vinter

önskar Alice & Harald Jonsson